

דף ע.**אה"ע סימן ח סעיף ב**

עין משפט ד.

ב. בג' פסולים נפסל הזכור א. בגין שנפגע או נסדק או נכרת למעלה מהעטרה ואם נשאר אפילו כחוט השערה מוקף **ט** לכל הגוף מהעטרה כשר ב. בכיצים. ג. בחוטי ביצים דהינו השבילים שנtabשל בהם הזורע.

דף ע:**יו"ד סימן רמא סעיף א**

עין משפט ב.

א. אם האב לא מל את בנו חייבים ב"ד למולו **ע**, ואם לא מלוהו ב"יד חייב הוא למול את עצמו כשיגדל, ואם לא מל חייב כרת **ט**.

הגה: **ובכל יום עוברים ט**.

הגה: אין מלין בנו של אדם שלא מדעתו,আ"כ עבר האב ולא מלו, ב"יד מלין אותו בעל כrho.

ע. שם בקידושין ונלמד "מהמול כל זכי" ציוויו הוא על ב"ד, אם האב לא מל.

ט. מהכתוב וערל זכר אשר לא ימול ונכרת, ופירושו שעובר באיסור כרת, וכדעת הראב"ד שמיום שגדל ולא מל, הוא חייב למות בקיצור שנים רח"ל, ומ"כ כשיגdal דהינו בן י"ג, הגם שאין מענישים ב"ד של מעלה אלא מכ', הינו שיקבל עונש בעזה"ב למפרע מבן י"ג, יד אברהם על השו"ע.

ודזוק הוא בעצמו אם לא מל עצמו עובר בכרות, אבל אבי או ב"יד שנמנעו עוברים בעשה. הגאון, והלבוש.

ט. אם האב עבר ולא קיים מצות מילה בזמן הגם שאין מנדין אותו על כך, מ"מ אבד שכר מצוה בזמן בעזה"ב שהוא עונש יותר קשה מנדוי, כ"כ הברכי יוסף מהרשב"ז בתשובה.

צא. ואם עבר המוחל ומול שלא מדעת אבי, והבא מוחל, כתוב הש"ך שציריך ליתן המוחל עשרה זהובים כמ"ש בחו"מ סי' שפ"ב. ואם אבי הבן ענה Amen על ברכת המוחל אין ציריך לשלם לו העשרה זהובים, גדול העונה מן יותר מן המברך. ובלא"ה בזמן זה אין גובין ועין להחיד"א עוד מש"כ בזה בס' שער יוסף סימן ז.

הגה: אין האשה ק חייבת למול את בנה.

הגה: האב שאינו יודע למול ויש כאן מוהל שאינו רוצה למול בהן רק בשכר, יש לבי"ד לגעור במוחל זה כי אין זה דרכן של זרע אברהם, ואדרבה המוחלים מחזרין שיתנו להם למול, ואם עומד במרדו בי"ד כופין ר אותו דהוי Cain אחר שימולו.

ק. מקידושין שם במשנה וגמר, ודרשו מכאשר ציווה "אותו" ולא "אותה".

ר. כיוון שמצוין כל ישראל למולו מוטל המצווה על בי"ד, ובמצותה עשה כופין כמו שאמרו בכתובות פ"ו ע"ב, בד"א למצות לא תעשה, אבל למצות עשה וכיו' מכין אותו עד שהחزا נפשו.